

Obrana masochismu

[Anita Phillips](#)

Obrana masochismu - Anita Phillips ke stažení PDF V této provokativní knize Anita Phillips inteligentně zachraňuje masochismus před klinickým diskurzem, který jej nazývá patologickou chorobou, a navrácí jej do kontextu odlišné lidské zkušenosti a uměleckého vyjádření. Výsledkem je neotřelý a fascinující moderní náhled na touhu, zvědavost a erotično. Od té doby, co Baron Richard von Krafft-Ebing začal v devatenáctém století termín „masochismus“ razit, byl mylně pojímán jakožto slabší protějšek sadismu, avšak Anita Phillipsová, redaktorka britského akademického časopisu *Interstice* (Škvíra), tento mýtus vyvrací a tvrdí, že masochismus je „hluboce autonomní“. Umění, jak ztvárnit masochistické fantazie, píše, je „být zraňován tím správným způsobem a v ten pravý čas, a to podle sofistikovaného, člověkem vytvořeného scénáře“. Phillipsová jde zpátky k Freudovi, Jungovi, Foucaultovi a Leu Bersanimu, aby vytvořila novou definici masochismu, přičemž zkoumá populární kulturu, aby demonstrovala jak jeho nutnost, tak mocný vliv, jaký měl na západní kulturu – od Modrého sametu Davida Lynche k Zázraku růže Jeana Geneta, jakož i k obrazům umučeného Krista v Novém Zákoně. Ukazuje, že masochismus je zdravou součástí lidské psychiky, jež si užívá tajné rozkoše při vytrvalém imaginárním či reálném utrpení z rukou jiného člověka, který je zpraven o tom, že konečným výsledkem je uspokojení. Podle autorky nelze masochismus

ztotožnit jen s pudem smrti – má totiž více společného se životem. Ve svém asi nejpůsobivějším argumentu se zaměřuje na vztah mezi kreativitou a masochismem, při němž spojuje složitost tvůrčího přetavení s komplikovaností masochistické touhy.

Všichni umělci, odvažuje se Anita Phillipsová tvrdit, jsou v podstatě mistři v masochismu. Dle její definice se výraz masochismus ani tak moc netýká sexuální praktiky jako spíše touhy po sebezničujícím zážitku, po čemkoliv, co zbourá hranice ega a uvolní v jedinci cestu k jakési blaženosti či extázi. A právě masochisté jsou podle ní zběhlí v hledání takových zkušeností, přičemž si dokážou namíchat přímo koktejl ze života a smrti: strádání, bolest, rozkoš, rozpolcenost, trans. I když Anita Phillipsová vykládá velmi stylizované rituály sadomasochistických hrátek, jejím cílem je pouze zdůraznit jejich symbolický význam, nikoliv zredukovat masochismus na nějakou přijatelnou formu laskavosti. Chce pouze odejmout pejorativní osten, který slovo masochismus má, a zkoumá způsob, jakým by mohl masochismus zásobovat jedince nepřebornými možnostmi. Úchvatně dokazuje moc masochismu, který v sobě zahrnuje eros i thanatos, temnotu i světlo, touhu i její nevyhnutelnou ztrátu. Anita Phillipsová odhaluje odvěký vztah mezi bolestí a romantickou láskou. Svou studii završuje skvělým pohledem na souvislost mezi spiritualitou a sexualitou. Bravurně dává do souvislosti představu náboženského sebeumrtvování a masochismu. Kniha je psána s vtipem a znalecky a jistě vyvolá napjatou diskusi o tom, jaká je vlastně povaha sexuality.

